

forslaget om Menighedsraad, idet der i dette Lovforslags § 18 findes en Bestemmelse om, at Menighedsraadet skal forvalte de de fri Fattigkasser nu tilkomende Beløb, der indgaa i Kirkenes Bøsser, Fattigtavler og Blok. Det var jo tænkeligt, hvis en saadan Bestemmelse bliver til Lov, at den vilde have til Følge, at de frivillige Gaver indflyde rigeligere end nu, saa at Kommune- og Statstilskud ikke eller kun i mindre Omfang behøvedes, og dette vilde jo være det allerønskeligste og det, der mest stemmer med Tanken i Loven af 8. Marts 1856.

Med Hensyn til selve Lovforslaget er der forskellige Punkter, som jeg finder der kan være Grund til at omtale. Der mangler saaledes formentlig en Bestemmelse om Refusion af ydet Hjælp af „de fattiges Kasse“ til trængende, der opholde sig uden for deres Forsørgelseskommune. Forsørgelseskommunens fri Fattigkasse maa nemlig ifølge de gældende Regler ikke understøtte slige Personer, medens Opholdskommunens fri Fattigkasse vil være noget tilbøjelig til at holde sig tilbage og meget ofte nægte at yde enhver Hjælp til andetsteds forsørgelsesberettigede Personer, som opholde sig i Kommunen, for ikke at medvirke til, at vedkommende bliver forsørgelsesberettiget i Kommunen. Hvis man ikke indsætter en slig Refusionsbestemmelse, vil det i mange Tilfælde være ensbetydende med at udelukke de trængende, der opholde sig uden for deres Forsørgelseskommune, fra Adgangen til at erholde Hjælp af „de fattiges Kasse“, og det bliver mange, da Folk jo nu til Dags hyppigt opholde sig uden for deres Forsørgelseskommune, men dette kan ikke være rigtigt. — Dernæst forekommer det mig, at Statstilskuddet ikke alene, saaledes som foreslaaet, burde gives til kommunalt Bidrag til de fri Fattigkasser, men ogsaa til Understøttelsesforeninger og Velgørenhedsselskaber, selv om der i vedkommende Kommune er en fri Fattigkasse. Disse Velgørenhedsselskaber og Understøttelsesforeninger, som navnlig eksistere i Købstæderne, udøve jo, som ærede Medlemmer vist ville vide, en ret omfattende og betydelig Virksomhed, og have til Dels samme Formaal som de fri Fattigkasser, og naar det er Tilfældet, ser jeg ikke, at der er Grund til at søge at lede Velgørenheden ind i et nyt Spor, hvor disse Foreninger eller Selskaber virke til almindelig Tilfredshed. — Der kunde vel ogsaa være Spørgsmaal om den foreslaaede Fordeling af Statstilskuddet, $\frac{1}{3}$ af Kom-

munens Bidrag, dog ikke ud over 10 Øre pr. Indbygger, er heldig, eller om det ikke vilde være at foretrække at bevilge et bestemt Beløb af Statskassen til Fordeling mellem Kommunerne i Forhold til de Bidrag, disse udrede til „de fattiges Kasser“. Hvis man holder sig til Lovforslagets Bestemmelse, vil det jo være at sætte en Præmie paa, at Kommunerne ikke yde større Bidrag til „de fattiges Kasser“ end 30 Ø. pr. Indbygger, men der er, som jeg før nævnte, adskillige Kommuner, der udrede meget mere. Man behøver ikke at frygte for, at Kommunerne skulle ledes ind paa at udrede urimelig store Bidrag, da der ifølge Landkommunalloven kræves Amtsrådets Samtykke til slige Bidrags Udredelse, og for Købstædernes Vedkommende tvivler jeg ikke om, at Indenrigsministeriet anser sig berettiget til, for saa vidt der i en Kommune skulde ydes ganske uforsvarlig store Beløb, at skride ind herimod, ifølge den almindelige Tilsynsmyndighed, Ministeriet har over for Købstadkommunerne. Naar det er foreslaaet, at Amtsrådets Samtykke til, at Kommunerne udrede Bidrag til „de fattiges Kasser“ ophæves, forekommer det ikke mig, at der er Grund til ved denne Lejlighed, hvor der ikke i Almindelighed er Spørgsmaal om Myndighedsforholdet mellem Amtsråd og Sogneraad, at gøre Forandring i det bestaaende, og det saa meget mindre, som det ikke er mig bekendt, at der nogen Sinde er ført Klage over, at et Amtsråd ubeføjet har nægtet sit Samtykke til Udredelse af et kommunalt Bidrag til „de fattiges Kasse“. — Allerede af de anførte Grunde forekommer det mig, ligesom ærede foregaaende Talere, at der kan være god Grund til at prøve Lovforslaget nærmere i et Udvalg.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Jeg takker det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Johansen) for hans Udtalelser om de fattiges Kassers Virksomhed og om det foreliggende Lovforslag. Ogsaa det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) saa jo velvilligt paa Forslaget, om jeg end tror, at den Tanke, som det ærede Medlem sluttede med at udkaste, vilde vise sig upraktisk. Det ærede Medlem henstillede nemlig, at Statstilskuddet blev fordelt, efter hvad der var indkommet til hver Kasse ved frivillige Gaver. Her tror jeg, at alt for mange Tilfældigheder vilde spille ind med: Om det er en Købstad, et fattigt Landsogn o. s. v. Naar der ved Fordelingen skulde tages Hensyn